

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย

อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

บทนี้เป็นบทสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ โดยนำเสนอตามลำดับดังต่อไปนี้

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

5.2 ขอบเขตของการวิจัย

5.3 วิธีดำเนินการวิจัย

5.4 สรุปผลการวิจัย

5.5 อภิปรายผลการวิจัย

5.6 ข้อเสนอแนะในการวิจัย

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1) เพื่อศึกษาปัญหาของนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 9 ในด้านต่าง ๆ คือ

- (1) ด้านการเรียน
- (2) ด้านการเงิน
- (3) ด้านครอบครัว
- (4) ด้านความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น
- (5) ด้านสุขภาพ

2) เพื่อเปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 9 ตามตัวแปรคือระดับการศึกษาและคณะวิชา

5.2 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาปัญหาของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 9 ได้แก่ วิทยาลัยเทคนิคอุดรธานี วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น วิทยาลัยเทคนิคเลย วิทยาลัยเทคนิคสกลนคร และวิทยาลัยเทคนิคหนองคาย เท่านั้น

5.3 วิธีดำเนินการวิจัย

5.3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1) ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง คณะวิชาช่างยนต์ คณะวิชาช่างกลโลหะ คณะวิชาช่างก่อสร้าง และคณะวิชาช่างไฟฟ้า - อิเล็กทรอนิกส์ ประจำปีการศึกษา 2537 จากวิทยาลัยเทคนิคอุดรธานี วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น วิทยาลัยเทคนิคเลย วิทยาลัยเทคนิคสกลนคร และวิทยาลัยเทคนิคหนองคาย จำนวน 16,342 คน

2) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้รวมทั้งสิ้น 717 คน โดยการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) จากนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค ทั้ง 5 แห่ง

5.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ซึ่งเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพและระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง คณะวิชาช่างยนต์ คณะวิชาช่างกลโลหะ คณะวิชาช่างก่อสร้าง และคณะวิชาช่างไฟฟ้า-อิเล็กทรอนิกส์ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 9 โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของนักศึกษา ลักษณะของแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาของนักศึกษาในด้านการเรียน ด้านการเงิน ด้านครอบครัว ด้านความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นและด้านสุขภาพ ลักษณะของแบบสอบถาม เป็นแบบ

มาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ คือมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด

5.3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล โดยนำแบบสอบถามพร้อมหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูล เดินทางไปเก็บข้อมูลด้วยตนเอง ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามที่เป็นฉบับสมบูรณ์กลับคืน แยกเป็นระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำนวน 394 ชุด และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง จำนวน 301 ชุด รวมแบบสอบถามทั้งหมด 860 ชุด คิดเป็นร้อยละ 96.93

5.3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์วิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC+ (Statistical Package for Social Science) วิเคราะห์ปัญหาของนักศึกษา หาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) เปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษา ตามระดับการศึกษา โดยการทดสอบค่าที (t-test) เปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษาตามคณะวิชา โดยการทดสอบเอฟ (F-test) ใช้ One way ANOVA และทดสอบความแตกต่างรายคู่ที่ละคู่ ด้วยวิธีเชฟเฟ่ (Scheffe)

5.4 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้สรุปผลตามสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 9 ปรากฏผลดังนี้

5.4.1 ผลการศึกษาปัญหาของนักศึกษา พบว่า

นักศึกษามีปัญหา ในด้านการเรียนและด้านการเงินอยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาด้านครอบครัว ด้านความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นและด้านสุขภาพ อยู่ในระดับน้อย

สรุปแล้วทั้ง 5 ด้าน นักศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า

1) ปัญหาด้านการเรียน นักศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นในเรื่องไม่มีความถนัดในสาขาวิชาที่เรียนและมาเรียนไม่ค่อยทันเวลา มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

2) ปัญหาด้านการเงินนักศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางยกเว้นในเรื่องไม่มีผู้อุปการะต้องหาเงินเรียนเอง มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

3) ปัญหาด้านครอบครัว นักศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ยกเว้นในเรื่องครอบครัวมีพี่น้องหลายคน มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ในเรื่องบิดา-มารดาแยกกันอยู่ บิดา-มารดาทะเลาะเบาะแว้งกันเป็นประจำ และบิดา-มารดาเสียชีวิต มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

4) ปัญหาด้านความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น นักศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ยกเว้นในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างรุ่นพี่-รุ่นน้อง ปัญหาการคบเพื่อนต่างเพศ ปัญหาการคบเพื่อนต่างคณะวิชา มีปัญหาไม่กล้าปรึกษาครู และปัญหาการปฏิบัติตนเมื่อสนทนากับครู มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

5) ปัญหาด้านสุขภาพ นักศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ยกเว้นในเรื่องมีอาการง่วงนอนในขณะนั่งเรียน และรับประทานอาหารไม่เป็นเวลา มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

5.4.2 ผลการเปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษาพบว่า

นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพและระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มีปัญหาในด้านการเรียน ด้านการเงิน ด้านครอบครัว ด้านความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นและด้านสุขภาพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อเปรียบเทียบปัญหาในแต่ละด้านพบว่า

1) ปัญหาด้านการเรียน นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องไม่ชอบเรียนบางรายวิชา ไม่ชอบวิธีการสอนของครูบางคน บรรยายภาคในห้องเรียนไม่น่าเรียน เช่น ร้อน เสียงดัง สกปรก เป็นต้น ขาดอุปกรณ์หรือหนังสือที่ใช้ประกอบการเรียน อุปกรณ์ในการฝึกไม่เพียงพอ สถานที่ฝึกงานคับแคบ ครูสอนเร็วเกินไป และสถิติปัญหาไม่ดีพอ เรียนไม่ค่อยเข้าใจในเนื้อหาวิชาเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) ปัญหาด้านการเงิน นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องไม่มีผู้อุปการะต้อง

หาเงินเรียนเอง และไม่ทราบวิธีการขอทุนการศึกษาจากวิทยาลัย โดยสรุปแล้วนักศึกษามีปัญหาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3) ปัญหาด้านสุขภาพ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มีปัญหาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นในเรื่องบิดามารดาเข้มงวดมากเกินไป มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4) ปัญหาด้านความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มีปัญหาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5) ปัญหาด้านสุขภาพ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องมีโรคประจำตัว เช่น แพ้อากาศ โรคกระเพาะ เป็นต้น โดยสรุปแล้ว นักศึกษามีปัญหาด้านสุขภาพไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.4.3 ผลการเปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษา จำแนกตามคณะวิชา พบว่า

นักศึกษาที่ศึกษาในคณะวิชาที่ต่างกัน มีปัญหาด้านสุขภาพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อเปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษาในด้านสุขภาพเป็นรายคู่ จำแนกตามคณะวิชา พบว่า

1) นักศึกษาคณะวิชาช่างยนต์กับคณะวิชาช่างกลโลหะ มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องรับประทานอาหารไม่เป็นเวลา และมีปมด้อยเกี่ยวกับความบกพร่องของรูปร่างหน้าตาและอวัยวะต่าง ๆ

2) นักศึกษาคณะวิชาช่างไฟฟ้า-อิเล็กทรอนิกส์กับคณะวิชาช่างกลโลหะ มีปัญหาในเรื่องรับประทานอาหารไม่เป็นเวลา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3) นักศึกษาคณะวิชาช่างยนต์กับคณะวิชาช่างไฟฟ้า - อิเล็กทรอนิกส์ มีปัญหาในเรื่องมีปมด้อยเกี่ยวกับความบกพร่องของรูปร่างหน้าตาและอวัยวะต่าง ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.5 อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาปัญหาของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 9 ประจำปีการศึกษา 2537 ทำให้ทราบปัญหาของนักศึกษา ดังการอภิปรายผลต่อไปนี้

5.5.1 ผลการศึกษาปัญหาของนักศึกษา

จากการวิเคราะห์ปัญหาของนักศึกษา ในด้านการเรียน ด้านการเงิน ด้านครอบครัว ด้านความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น และด้านสุขภาพ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาที่ศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง กำลังอยู่ในวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยที่ต้องการเพื่อน ชอบคบเพื่อนเป็นกลุ่ม ทำตามเพื่อน เช่น การแต่งกาย คำพูด ตลอดจนการเลือกสถานศึกษาและคณะวิชาที่เข้าศึกษาต่อ อยากมีทุกอย่างเหมือนเพื่อน ไม่ค่อยสนใจในเรื่องสุขภาพ เมื่อพิจารณาในด้านการเรียนพบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ในเรื่องไม่ชอบเรียนบางรายวิชา ไม่ชอบวิธีการสอนของครูบางคน ฯลฯ เรื่องเหล่านี้เป็นของธรรมดาสำหรับวัยรุ่น ซึ่งไม่ชอบการเรียน ชอบการเที่ยวเตร่ ชอบการแสดงออก ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของ สถิต วงศ์สุวรรณ ที่กล่าวถึงปัญหาของนักศึกษาไว้ว่า ปัญหาการเรียนของเด็กอาจเกิดขึ้นจากความผิดปกติของร่างกายและสมองได้ พวกเรียนช้า เด็กเรียนเร็ว เรียนอ่อน ตลอดจนเด็กไม่สนใจการเรียน หรือเลือกเรียนวิชาที่ไม่ตรงกับความสามารถ ความสนใจ อันเป็นสาเหตุให้เกิดการตกชั้น หรือขาดอุปกรณ์ ไม่ชอบครู ไม่ชอบโรงเรียน ไม่รู้จักแบ่งเวลา เป็นต้น

5.5.2 ผลการเปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษา

จากการเปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปรากฏว่านักศึกษามีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังอภิปรายผลต่อไปนี้

1) ด้านการเรียน

นักศึกษามีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่องไม่ชอบเรียนบางรายวิชา ไม่ชอบวิธีการสอนของครูบางคนบรรยายภาคในห้องเรียนไม่น่าเรียน เช่น ร้อน เสียงดัง สกปรก

เป็นต้น ขาดอุปกรณ์หรือหนังสือที่ใช้ในการประกอบการเรียน อุปกรณ์ในการฝึกไม่เพียงพอ สถานที่ฝึกงานคับแคบ ครูสอนเร็วเกินไปตามไม่ทัน และสติปัญญาไม่ดีพอ เรียนไม่ค่อยเข้าใจเนื้อหาวิชา อาจเป็นเพราะรายวิชาของหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ. 2536 มีบางรายวิชาที่เนื้อหาสลับซับซ้อน ทำให้ผู้เรียนเข้าใจยาก โดยเฉพาะวิชาที่มีการคำนวณ ถ้าหากครูผู้สอนวิชานั้น ๆ เตรียมการสอนไม่ดีหรือใช้วิธีการสอนไม่ถูกวิธี ก็ยังทำให้ผู้เรียนเข้าใจยากขึ้น ครูบางคนสอนเร็วเกินไป เพื่อให้จบตามเนื้อหาวิชาในหลักสูตร บางวิชาทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ เมื่อฝึกภาคปฏิบัติ วัสดุฝึกอาจไม่เพียงพอ เพราะนโยบายของกรมอาชีวศึกษา กำหนดให้สถานศึกษารับนักศึกษาเพิ่มขึ้น ในปีการศึกษา 2537 ห้องเรียนละ 8 - 10 คน แต่กรมอาชีวศึกษาจัดสรรงบประมาณหมวดค่าวัสดุ ให้แก่สถานศึกษาจำนวนเท่าเดิม สถานที่ฝึกงานคับแคบเนื่องจากจำนวนนักศึกษาแต่ละกลุ่มเพิ่มขึ้น แต่สถานที่ฝึกและเครื่องมืออุปกรณ์ในการฝึกมีจำนวนเท่าเดิม และนักศึกษาที่เลือกเรียนในสายวิชาชีพ มีสติปัญญาอยู่ในระดับปานกลาง จึงทำให้เรียนไม่ค่อยเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่สลับซับซ้อน

2) ด้านการเงิน

นักศึกษามีปัญหาแตกต่างกันอย่างเป็นนัยสำคัญทางสถิติในเรื่องไม่มีผู้อุปการะต้องหาเงินเรียนเอง และไม่ทราบวิธีการขอทุนการศึกษาวิทยาลัย อาจเป็นเพราะนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง อาจมีน้องหลายคนที่กำลังเรียน พ่อ-แม่ ผู้ปกครอง จึงต้องการให้ช่วยเหลือตัวเอง โดยการหางานพิเศษทำระหว่างเรียน สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เพิ่งจะเข้ามาเรียนจึงยังไม่ทราบขั้นตอนการขอทุนการศึกษาจากวิทยาลัย

3) ด้านครอบครัว

นักศึกษามีปัญหาแตกต่างกันอย่างเป็นนัยสำคัญทางสถิติ ในเรื่องบิดามารดาเข้มงวดเกินไป อาจเป็นเพราะนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพยังอยู่ในวัยรุ่นตอนต้น ยังไม่มีความรับผิดชอบ บิดา-มารดา จึงต้องดูแลให้ความช่วยเหลือในทุก ๆ เรื่อง ด้วยความเป็นห่วง ซึ่งเปรียบเสมือนครูอีกคนหนึ่งที่เคยอบรมสั่งสอนลูกให้เป็นคนดีมีคุณธรรม แต่เด็กกลับมองว่าเป็นเรื่องจุกจิกจู้จี้

4) ด้านความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น

นักศึกษามีปัญหาไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะนักศึกษาซึ่งอยู่ในวัยเดียวกัน และเป็นวัยรุ่น ชอบเอาอย่างเพื่อน ทำตามเพื่อน จึงไม่มีความแตกต่างกันในด้านนี้

5) ด้านสุขภาพ

นักศึกษามีปัญหาแตกต่างกันในเรื่องมีโรคประจำตัว เช่น แพ้อากาศ โรคกระเพาะ เป็นต้น อาจเป็นเพราะนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ยังไม่เคยชินกับการปฏิบัติงานในโรงงาน ซึ่งมีฝุ่นละอองมากมาย สภาพแวดล้อมของสถานที่ฝึกงานแตกต่างไปจากห้องเรียน เมื่อเข้ามาเรียนใหม่ ๆ ยังไม่เคยชิน อาจทำให้เกิดโรคมุมแพได้

5.5.3 ผลการเปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษา จำแนกตามคณะวิชา

จากการเปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษาที่ศึกษาในคณะวิชาช่างยนต์ คณะวิชาช่างกลโลหะ คณะวิชาการก่อสร้างและคณะวิชาช่างไฟฟ้า-อิเล็กทรอนิกส์ ปรากฏว่านักศึกษาที่ศึกษาในคณะวิชาที่ต่างกัน มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในด้านสุขภาพ อภิปรายได้ดังนี้

1) นักศึกษาคณะวิชาช่างยนต์กับนักศึกษาคณะวิชาช่างกลโลหะ มีปัญหาแตกต่างกันในเรื่อง รับประทานอาหารไม่เป็นเวลา และมีปัญหาด้อยเกี่ยวกับความบกพร่องของรูปร่างหน้าตา และอวัยวะต่าง ๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการปฏิบัติงานของคณะวิชาช่างยนต์ ซึ่งเป็นงานบริการ เช่น งานซ่อมรถยนต์ บางครั้งงานจะต้องทำต่อเนื่องจนเสร็จ เพื่อสนองความต้องการของลูกค้า หรือบางครั้งนักศึกษาผลิตเพื่อกับการทำงาน จนลืมเวลารับประทานอาหาร ซึ่งแตกต่างจากนักศึกษาคณะวิชาช่างกลโลหะ ที่ปฏิบัติงานซึ่งเป็นงานผลิตเป็นส่วนใหญ่ นักศึกษาสามารถเลิกเรียนได้ตรงตามเวลา คณะวิชาช่างยนต์เป็นคณะวิชาที่ให้นักศึกษาสมัครเข้าเรียนมากเป็นอันดับหนึ่งในทุก ๆ ปี จึงมีโอกาสดัดเลือกผู้ที่มีความรู้ความสามารถเข้าเรียน ผู้ที่เรียนดีอาจมีความบกพร่องทางด้านรูปร่างหน้าตา เพราะผู้ที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายมักมีความมานะ อดทน ขยันเพื่อชดเชยความบกพร่อง สำหรับคณะวิชาช่างกลโลหะ โดยเฉพาะแผนกวิชาช่างเชื่อมโลหะ มีผู้สมัครเข้าเรียนเป็นอันดับสุดท้าย เกือบจะไม่มีโอกาสได้คัดเลือกผู้สมัคร ดังนั้นนักศึกษามักจะมีผลการเรียนค่อนข้างต่ำ

2) นักศึกษาคณะวิชาช่างยนต์กับนักศึกษาคณะวิชาช่างไฟฟ้า-อิเล็กทรอนิกส์ มีปัญหาแตกต่างกันในเรื่องมีปัญหาด้อยเกี่ยวกับความบกพร่องของรูปร่างหน้าตาและอวัยวะต่าง ๆ ทั้งนี้อาจเกิดจากเหตุผลดังกล่าวมาแล้วในข้อ 1 โดยทั่วไปแล้ว นักศึกษาทั้งสองคณะวิชามีปัญหาแตกต่างกันไม่มากนัก ผลการเรียนโดยเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ดี

3) นักศึกษาคณะวิชาช่างไฟฟ้า-อิเล็กทรอนิกส์ กับนักศึกษาคณะวิชาช่างกลโลหะ มีปัญหา

แตกต่างกันในเรื่อง รับประทานอาหารไม่เป็นเวลา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการปฏิบัติงานของนักศึกษาคณะวิชาช่างไฟฟ้า-อิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งเป็นงานบริการเป็นส่วนมาก เช่น งานซ่อมเครื่องใช้ไฟฟ้าทั่วไป นักศึกษาอาจจะทำงานเพื่อที่จะให้เสร็จตามที่ตั้งใจไว้จนบางครั้งลืมเวลารับประทานอาหาร มีลักษณะคล้ายคลึงกับนักศึกษาคณะวิชาช่างยนต์

5.6 ข้อเสนอแนะในการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 9 มีปัญหาด้านการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาด้านการเงินอยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาด้านครอบครัวอยู่ในระดับน้อย ปัญหาด้านความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นอยู่ในระดับน้อยและปัญหาด้านสุขภาพอยู่ในระดับน้อย และผลจากการเปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษา มีความแตกต่างกันในด้านการเรียน และจำแนกตามคณะวิชา มีความแตกต่างกันในด้านการเรียน และจำแนกตามคณะวิชา มีความแตกต่างกันในด้านสุขภาพ เมื่อรวมปัญหาทั้งหมดแล้วสรุปเป็นแนวทางและข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทาง ได้ดำเนินการดังนี้

5.6.1 ข้อเสนอแนะสำหรับสถานศึกษา

- 1) วิทยาลัยควรให้ความสนใจเกี่ยวกับปัญหาของนักศึกษาให้มากขึ้น โดยจัดมาตรการต่าง ๆ เช่น จัดสภาพภายในห้องเรียน ห้องปฏิบัติการและโรงฝึกงาน ให้เหมาะสมกับสภาพการเรียนการสอน จัดสถานที่พักผ่อนหย่อนใจและสภาพแวดล้อมทั่วไป
- 2) ครู - อาจารย์ ควรปรับปรุงวิธีการสอนให้เหมาะสมและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี
- 3) วิทยาลัยควรจัดหาทุนการศึกษาให้พอเพียงกับจำนวนนักศึกษาที่ขอรับทุน
- 4) วิทยาลัยควรจัดหาอุปกรณ์ประจำห้องปฏิบัติการให้พอเพียงกับจำนวนนักศึกษาค
- 5) ครู - อาจารย์ควรให้ความเป็นกันเองกับนักศึกษา
- 6) วิทยาลัยควรจัดหางานพิเศษให้นักศึกษาทำ เพื่อให้มีรายได้ระหว่างเรียน
- 7) วิทยาลัยควรส่งเสริมให้นักศึกษารู้จักดูแลรักษาสุขภาพและการป้องกันโรค

5.6.2 ข้อเสนอแนะสำหรับกรมอาชีวศึกษา

- 1) กรมอาชีวศึกษา ควรจัดสรรงบประมาณค่าวัสดุฝึกให้พอเพียงกับจำนวน

นักศึกษา

2) กรมอาชีวศึกษาควรจัดสรรอัตรากำลังให้สอดคล้องกับจำนวนนักศึกษาที่เพิ่มขึ้น

3) กรมอาชีวศึกษา ควรจัดอบรมครู - อาจารย์ ในการใช้สื่อการเรียนการสอน ให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี

5.6.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรศึกษาปัญหาของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2) ควรศึกษาปัญหาของนักศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาทั่วประเทศ

3) ควรศึกษาเกี่ยวกับปัญหาด้านอื่น ๆ เช่น ปัญหาด้านอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ด้านจิตสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษา ด้านความคาดหวัง และด้านการปรับตัว เป็นต้น